

VINCENTII
DE FRANCHIS
DECISIONES
S.R.C. NEAPOLITANI

In quatuor Tomis distributæ, cum additionibus.

DECISIONES SACRI REGII CONSILII NEAPOLITANI,

A

VINCENTIO DE FRANCHIS

EIVSDEM CONSILII CONSILIARIO, PRÆSIDE, VICEPROTHONOTARIO
& apud Catholicam Malesatem electo in Supremo Italiæ Consilio Regente,
Collectæ.

Vnà cum Prælijs, & quæstionibus ad Feudorum usum

IACOBVTII DE FRANCHIS REGII CONSILIARII,

Quarum nouissima hæc VENETA editio

Dispensas in diuersis Voluminibus Præclarissimorum Iurisconsult. Additiones,

HORATHI VISCONTI,
FLAVII AMENDOLÆ,

} IO. ALOYSII RICHI,
IO. MARIE NOVARII.

Sub sua Decisione dispositas continet.

ET SCHOLIA EIVSDEM AMENDOLÆ AD FEVDORVM PRÆLVDIA,
Annotationesq; PETRI ROITII V.I.D. TAVRINENSIS COLLEGIATI.

NEC NON

OBSERVATIONES IN SINGVLAS DECISIONES
CAROLI ANTONII DE LVCA

Cum nouissimis Decisionibus eiusdem Sacri Regij Consilij, ac Regiæ Cameræ Summarie in Observationibus.

Opus Vitale, & Necessarium, cum suo Indice generali.

TOMVS PRIMVS.

VENETIIS, Apud Nicolaum Pezzana. MDCXCIV.

SVPERIORVM PERMISSV, ET PRIVILEGIIS.

AD LECTOREM.

SATYRICVM æmulantium nostræ artis dictum, LECTOR, quis non irrideat? si NOVISS. hanc DECISIONVM DE FRANCHIS EDITIONEM, non nisi caracterum varietate, ac ornatu perpolitam dicunt, antiquæque tabulæ recentibus coloribus renouatæ assimulantur, quod tamen neque labore caret, si recto animo dijudicarent ij, quos verò sua malitia deperdet, tuaque sententia damnabit, dum ultra notularum discrimine segregatas ab ipso textu allegationes, quod non parum delectationis, & vtilitatis studentibus adferre pro experto habemus, dispersas etiam sub diuersis voluminibus tot Additionatorum annotationes in duplicem Tomum redactas, & sub sua decisione repositas videbis, ita vt tempus (quo nil hac nostra tempestate ob librorum multitudinem vastum Iuris prudentiæ Oceanum nauigantibus desiderabilius) iam non in perquirendis VISCONTO, AMENDOLA, RICIO, seu NOVARIO deficiat, sed sufficiat ad eorum scholia ante oculos ex necessitate proposita, examinanda; Neque id tantum curæ fuit, sed vt nouarum rerum cupidis, nobisque ipsis satisfaceremus, qui pro more nostro noua semper excudi volumus, nouissimas quoque, nullibique impressas Additiones D. PETRI ROITII nostræ editioni adiunximus, in quarta scilicet parte sub eius nomine, in reliquis verò tribus, ne multiplicati addentium tituli fastidium tibi suscitarent, (quod vtique de alijs fecissemus, si eorum consensus tam de facili haberi potuisset) sub alieno nempe postremi Addentis RICII, vt in Decisionibus ducentisimis quadragesima octaua, quadragesima nona, quinquagesima, & quinquagesima nona, & quingentesima vigesima tertia, aut NOVARIi ducentisima quadragesima quinta, tricentesima trigesima prima, vel nullius, vt tricentesimis vigesima tertia, vigesima quarta, & quadrigentesima quarta, cæterisque in locis conferendis cum antiquis; Demum in capite operis DECISIONARIVM eiusdem ROITII proposuimus, in quo decisionis aliquod argumentum desiderare nescies, quin & ipsam decisionem limitatam, & ampliatam inuenias. His igitur omnibus ad tui commodum editis LECTOR fruiere, nosque interim ad alia non minus vtilia festinantes à maleuolis defende.

Vale.

Haftenus

DECISIONES

SACRI REGII CONSILII

NEAPOLITANI,

VINCENTIO DE FRANCHIS,

EIVSDEM SACRI CONSILII

Consiliario, Auctore.

S Y M M E R I V M.

- 1 Sex principia difficultates in presenti decisione excutuntur, & resolvuntur, num. seq. 16. 27. 32. 35. & 40.
- 2 Legata relicta à venientibus ab intestato nominatim (alibi ultra nominatim existens) similiter hereditas non debetur, nisi præta parte, pro qua succedunt nominatim. F. l. l. n. 4. & 5.
- 3 Hereditas ab intestato nominatim propria à substituto non debetur, F. l. l. favore pia causa, num. 8.
- 4 L. Cum pater. g. cum extimaret, de legat. 2. cum concessione, qualiter procedat, & num. seq.
- 5 Relatum, quid vel qui, ad appellatum magis, quam ad proprium usum referatur.
- 6 Falsæ iustæ finalis iustitiam.
- 7 Hereditas auferatur ab eo, quem testator errans in conjunctione personæ instituerat, & transferatur ad venientes ab intestato.
- 8 Præsumptio, supplet testatoris errorem.
- 9 Verisimilitudo attenditur in erronea testatoris dispositione.
- 10 L. eam quam, C. de fideicom. pro cadit, siue sit verus Dux, siue fidei.
- 11 Clausula codicillaris in instrumentis adiecta operatur, legatæ repetitionem à venientibus ab intestato & num. 15.
- 12 Clausula, in vultu iustitiae ultima voluntatis, quid operatur.
- 13 Feudum quando potest filius acquirere, licet non sit hæres, & num. seq. & 19.
- 14 Præter, extraneo instituto, feudum ex se ipso per l. dispositionem obtinet.
- 15 Hereditas certa ad omnia non tenetur.
- 16 Feudum hereditarium non potest quis habere, nisi cum qualitate hereditaria, siue possit esse hæres, siue non num. seq.
- 17 Hæres in Burgundiarum, & feudalis, pro rata beneficiorum annuitate in solutione aris alieni.
- 18 Creditores omni satisfactione fundo hereditario annexum est.
- 19 Feudum hereditarium alienantem ab intestato, absque iure consensu domini, & feudatarii, siue qualitate hereditaria deuenire non potest.
- 20 Filius quomodo cogatur esse hæres patris, feudum paternum alienatum per eum vendicabit excluso agnato, si in hereditate nihil illi in fructu.
- 21 Filius, vel agnatus consensu non requiritur in alienatione fondi hereditarii.
- 22 Successor non tenetur feudum ex pacto, & prudentia, de nouo quæstum alienatum per defunctum.
- 23 Res omnes, per quas causas instituitur, per eundem resolvuntur.
- 24 Legatum factum super feudo hereditario non tangit feudum, sed personam heredis.
- 25 Inventarium in feudo hereditario nihil operatur, Dux, Vinc. de Franc. Tomus I,

- 26 Legata in feudum facta feudis esse non possunt.
- 27 Hæres legatum in feudum renouare non prohibetur.
- 28 Circumscriptio pro feudi valore in iudicio, an valeat.
- 29 L. Secunda. C. Si quid in feudum patrum, de iuratur.
- 30 Legatum loco aris alieni habetur.
- 31 Feudum est universitas facti.
- 32 Hereditas, quid universitas dicitur.
- 33 Hæres in re certa, quando ad omnia tenetur.

DECISIO PRIMA.

Legatum relictum super feudo hereditario ab hærede in eo instituto irrita institutione an debeatur à succedentibus ab intestato in ipso feudo.

Ecessit Magnificus Ioannes Baptista Pignatello, instituto hærede vniuersali Hospitali S. Mariae Annunciarie, institutoque in eodem testamento hærede in feudalis Magnifico Ioanne Andrea Pignatello fratre suo patruelo, ad quem dixit testator successionem in feudibus spectare, eundemque grauauit, vt continuo post testatoris mortem de propria ipsius hæredis pecunia solueret eidem Hospitali ducatorum octo mille. Mortuo Io: Baptista, orta fuit quæstio super successione feudorum inter Magnificam Beatricem Pignatellam amitam, & dictum Ioannem Andream fratrem patruelem, in regia Camera Summarie, & per decretum eiusdem Regie Camere fuit conseruata in possessione amita, quæ erat in tertio gradu, cum Ioannes Andreas existeret in quarto: Hospitali egit in Sacro Consilio, coram me tamquam generali Commissario omnium causarum ipsius Hospitalis, contra amitam, & fratrem patruelem pro consecutione dictorum ducatorum octomille: contra hoc Hospitali Beatrice subscripta opponebatur.

Primò, si legatum prædictum non esse factum ab ea, sed à Io: Andrea, nomine proprio: proinde ipsam ab intestato venientem non teneri.

Secundò feudum ad eam deuenisse contra voluntatem testatoris, qui alium hæredem instituerat. Quo casu, quamuis esset hæres in feudo, non tamen teneri habere ratum factum defuncti.